

En berättelse skriven i nian, uppgiften var att skriva en berättelse som innehöll ett talesätt. Texten är bara avskriven, dvs alla stavfel, sär skrivningar, grammatiska lustigheter och berättelsetekniska tokigheter är intakta.

Fablen

Det var en helt vanlig dag i Lingonskogen och Ville varg var som vanligt sugen på en kanin stek. Men idag hade han kommit på en ovanligt slug idé. Han skulle gräva en djup grop och täcka den med kvistar, sen skulle kan gömma sig och vänta på att Harald harre skulle ramla ner i gropen. Ville gick ut i förrådet och hämtade sin gamla spade och gick sedan till stigen som Harald brukade hoppa på. Han satte igång med grävandet och efter en stund var gropen färdig, då gick han ut i skogen och samlade kvistar. Efter det gömde han sig i några buskar och väntade. Men i buskarna började han tänka på att Harald kanske skulle hoppa över gropen så han gjorde en snara efter gropen också. När Ville varg väntat i några timmar kom Harlad skuttande på vägen. Precis innan gropen tog han ett jätte skutt och hoppade över gropen och snaran. Då blev Ville varg rasande och rusade efter Harald och i all hast glömde han bort gropen så han trillade ner i den. När Harlad hörde att Ville trillade ner i gropen sade han, Den som gräver en grop åt andra faller ofta själv där i.